

Astrid Seeberger, Den skamlösa nyfikenheten. Weyler förlag.

Hippokrates (400-talet f Kr) läkare var enkel men uppfodrande:

”Ibland bota, ofta lindra, alltid trösta”. Nutida läkare svär fortfarande denna ed mot slutet av sin utbildning. En läkare som verkligen levtt efter denna ed är Astrid Seeberger, överläkare på Karolinska sjukhuset och specialist på njursjukdomar. I boken; Den skamlösa nyfikenheten, berättar hon om sitt möte med patienter, litterära gestalter, författare och sällsamma gestalter från barndomens Tyskland. Titeln anspelar på vad hennes morfar en gång konstaterade:

”Om man vill samtala med människor bör man vara skamlöst nyfiken på dem”. Ska man verkligen förstå en annan människa måste man ge sig hän i dennas berättelse, låta sig beröras och bevekas. Man måste finna relationen till en medmänniska, annars kan man aldrig höra vad han eller hon verkligen vill säga.

Detta är en tänkebok om livet, dess skörhet och storhet. Om spegelneuronerna i hjärnan och hur dessa skapar samspel med andra individer. Litterära utflykter om Goethes poesi varvas med kritik av den sjukvård som kommit att likna industri och massproduktion. För Astrid Seeberg är detta objektifierande av människan alltid något djupt främmande. Varje människa är unik. Ofta återkommer hon till minnen av patienter som inte skötte sin medicinering och dialys. För många läkare är det en källa till irritation. Men för Astrid Seeberg väcker dessa människor ett särskilt intresse. De var inte anpassliga patienter, men de var något annat. Hon hittar deras storhet långt borta från sjuksängen; på teaterns scen eller vid ett jaktorn i Norrland. Astrid Seeberger ger dem rätten att fatta sina egna val.

Det är något gott och förtroendefullt med en läkare som lika mycket söker sanningen i humanismen som i naturvetenskapen. Jag hoppas denna bok finner sina läsare vid läkareutbildning och i vårdmiljöer. Varje människa är en otrolig berättelse och bär på en djup klokskap. Det gäller bara vara skamfyllt nyfiken då man lyssnar.

Jakob Carlander

Ingress

”Jag är läkare. Jag har sett många människor dö. Men jag begriper det aldrig.” Astrid Seeberg berättar om människans outgrundlighet och lyssnandets storhet.

Bildtext:

Astrid Seenberger, född 1949 i Tyskland och läkare vid Karolinska i Stockholm.